

INTERNATIONALE PETITION

DEN 5. JULI 1962 I Oran, Algeriet

Den 5. juli 1962 fejrer Algeriet sin selvstændighed, som resultatet af en folkeafstemning holdt den 1. juli i rammen af Évian-aftalerne. Disse aftaler blev underskrevet den 18 marts 1962 og Frankrig godkendte dem den 3. juli samme år.

Netop denne dag, den 5. juli 1962, i Oran, Algeriets anden største by, blev der begået omfattende massakrer mod alle ikke muslimske befolkningsgrupper. Alle med ikke-muslimsk udseende, alle som ønskede at blive i landet og håbede på at leve i fred og i fredelig samvær med muslimerne i det nye Algeriet, men også alle franksindede-muslimer blev stemplet som "forrædere", og var genstand for overfald og brutale mord.

Det forgik en hel dag, fra kl. 11.15 om morgenen i alle byens kvarterer, og dette trods nærværelse af 18.000 soldater fra den franske hær. Den franske hærs ledelse havde befaleet at alle tropper skulle blive i kasernerne, selvom de lå tæt på i selve byen. Tusinder af civile, kvinder, børn og mænd i alle aldre, blev arresteret. De blev til fods eller i lastbiler bragt til politistationer eller til gigantiske detentionscentre og slagterier. Hvis de ellers ikke med det samme blev overladt til folkemængden, som lynchede og parterede dem. Massakrerne fortsatte de efterfølgende dage i alle detentionscentre.

Alle Orans beboere, som var tilstedet i disse dage, var bekendt med begivenhederne. Disse massakrer blev fortiet af myndighederne, men forbliver et uforglemmeligt minde for datidens muslimske borgere, som var enten vidner eller gerningsmænd. Dog reddede enkelte af dem mennesker, hvis eneste øjensynlige skyld var at være af kristen eller jødisk oprindelse. Og indtil nu, i Orans udkant, er *den Lille Sø*, hvor hundredvis af lig blev kastet, et forbandet og spøgelsesagtigt sted.

Hvor mange døde eller "forsvandt" for evigt? Historikers undersøgelser har vist, at det var flere end 700 mennesker: den sidste var Jean-Jacques Jordi (*Un silence d'État, les disparus civils européens de la guerre d'Algérie* SOTECA 2011 – *En tavs stat – De europæiske forsvundne under krigen i Algeriet*), som fik adgang til bestemte franske arkiver. Så længe at alle franske og algerske arkiver ikke bliver tilgængelige, vil man kun kunne formode at tusindvis af uskyldige personer mødte samme skæbne.

Men uanset antallet, peger omfanget af massakren og dens samtidighed i alle kvarter, på iværksættelsen af en vidstrakt, organiseret og samordnet logistik på et højt niveau, selvom folkemængdens hysteriske deltagelse i massakren, kunne opfattes som "spontane" begivenheder.

Den 5. juli 1962 i Oran, den første dag hvor den algerske selvstændighed blev fejret, skete der en forbrydelse mod menneskeheden. En fortiet forbrydelse, ligesom forbrydelsen i Katyn. Mens forbrydelsens realitet i Katyn ikke blev fortiet. Skylden blev bare overlagt på nazisterne og ikke på den sovjetiske hær, den egentlig ansvarlige.

En fortiet forbrydelse, ligesom så mange andre! Men 51 år senere, er det ikke tid til, at der bliver kastet lys over massakren?

51 år senere, er det ikke tid til, at alle franske og algerske arkiver bliver tilgængelige for alle historikere og at en værdig international undersøgelse bliver igangsat for at evaluere begivenhedernes nøje omfang?

Det er vores krav.

Men foreløbig vil vi gerne lade verden vide at den 5. juli 1962, i Algeriet, to dage efter selvstændighedserklæringen, blev der begået en civil massakre i Oran.

Derfor vil vi, den 5. juli 2013, - vedlagt underskrifterne - sende dette budskab til alle internationale menneskerettighedsorganisationer ligesom til alle verdens borgere.